Ner 110. ROK 1841. SOBOTA 15 MAJA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

Imiona Rzymskie.
Dziś Zofii z 3 corkami.

Imiona Sławiańskie
Dziś Strzebisław

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryzkiej	Stopnie zimna podług Reaumura	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
	6	27" 5'' 478	+ 7° 8	3''' 68	Zaden	Pochmurno	Deszcz
13	2	5, 190	+ 12, 9	3, 64	Pn Wschodni słaby	Chmury	
	10	5, 227	+ 6, 6	3, 34	ZPn Zachodni słaby	Pogoda z Chmurami	

Wiadomości krajowe.

— KRAKÓW. —

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od 13 dnia do dnia 14 Maja.

Blumenthal Hermann, Michalczewska Agnieszka, z Polski; — Winkler Franciszek ob., Zuławski Julian ob., Szembek Stanisław ob., Udrański Alexander ob., Lewiecki ob., Würth Adam dyrektor teatru niemieckiego z truppą, z Galicyi; — Manuiowicz Jan, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Pogorzelska Anna, Skarzyński Felix ob., Radomski Jakob, do Polski; — Zieliński Appolinary ob., Starzynski Maciej hr., Dzierzbicki Adam ob., Dannstrom Izydor, do Galicyi; — Skutsch ob., do Pruss.

Wiadomości zagraniczne.

— *Warszawa 9 Maja.* —

Wypis z Protokólu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z Bożej Łaski.
MY MIKOŁAJ PIERWSZY
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski.
ect ect. ect.

Chcąc z powodu radosnego dnia zaślubin pierworodnego syna naszego, Wielkiego Xięcia, Cesarzewicza Alexandra, Następcy Tronu, przynieść, o ile stan skarbu dozwala, nowe ulgi poddanym naszym Królestwa Polskiego w ciężarach, jakie ponoszą a zarazem przyjść w pomoc tym z nich, którzy w ostatnich czasach, skutkiem rozmaitych klęsk, szczególniej ucierpieli mieć Chcemy, co następuje: 1) Umorzone być mają: a) Wszelkie należności skarbowe, pochodzące tak z epoki byłego Xięstwa Warszawskiego, jakoteż z epoki Królestwa, po koniec roku 1831, o ile dotąd w księgach i rachunkach skarbowych są wykazywane. b) Wszelkie skarbowe, po koniec roku 1837, pochodzące z tytułów następujących: konsumcyjne, od rzezi wiejskiej, koszerne, konsensowe, wszelkie opłaty stęplowe, tudzież kary stęplowe, opłata wywozowa, koszta sądowe, tudzież kary sądowe, policyjne i administracyjne, czynsze włościańskie, czynsze z placów i domów rządowych, dziesięciny, dochody leśne i kary defraudacyjne leśne, reszta wszelkich należytości z udzielonych na straty wojenne wsparć i zapomóg, do których dobrodziejstwo umorzenia, postanowieniem naszém z dnia 21 kwietnia (3 maja) 1839 roku udzielone, dotąd rozciągnięte nie było. c) Kary exekucyjne za lata 1839 i 1840 przenotowane. 2) Dozwolone powyższym artykułem umorzenie, o tyle tylko ma być wykonane, o ile już uznanemi lub jeszcze się uznać mającemi, z lat poprzednich po koniec roku 1840 pochodzącemi, wzajemnemi kontrybuentów i dłużników do skarbu

pretensyami, oraz funduszami gdziekolwiek bądź w depozycie będącemi, lub certyfikatami likwidacyjnemi pokryte nie będą, 3) Wszelkie procesa wytoczone o przemycanie, kontrabandę i defraudacyą dochodów lub przestąpienie przepisów skarbowych popełnione, po koniec 1837 roku, zaniechane i umorzone mieć chcemy; wszyscy zaś za wykroczenia w powyższéj epoce przeciw urządzeniom skarbowym popełnione, w areszcie, w zamian kar pieniężnych, osadzeni, na wolność wypuszczeni być mają, z wyłączeniem wszelako tego rodzaju spraw, w których przekroczeniom fiskalnym towarzyszyły czyny, pod prawo karne podpadające. 4) W procesach powyżéj umorzonych, a ostatecznie niezawyrokowanych, wydanie właścicielom, w toku sprawy wykrytym, kaucyi, depozytów i przedmiotów zakwestyonowanych, ma nastąpić bez dalszego tychże spraw popierania; a gdzieby wydanie towarów zagranicznych miało mieć miejsce, opłata cła zwyczajnego lub licencyjnego, opłata kosztu ich ocechowania, tudzież kosztów łożonych na ich utrzymanie i powrócenie właścicielowi, żądane być mają; w procesach zaś ostatecznie zawyrokowanych, w exekucyi jeszcze zostających, zaniechaném być ma poszukiwanie i ściąganie należytości zasądzonych; z funduszów atoli już zebranych i depozytów pieniężnych, dopełniony być winien podział między skarb i donosicieli. 5) Również ma być zaniechane dalsze poszukiwanie, na rzecz skarbu, defrandacyi, po koniec roku 1837 w lasach rządowych popełnionych, sprawy zaś z téj epoki nie mogą być rozpoczynane, a procesa rozpoczęte i należytości decyzyami władz już zasądzone, o ile do dnia ogłoszenia niniejszego manifestu na ich zaspokojenie żaden fundusz złożony nie został, mają być umorzone, z wyłączeniem tylko spraw, dotyczących odpowiedzialności oficyalistów i urzędników leśnych, jako też tych, które o własność lub o posiadanie lasu, na drodze zwyczajnego sądownictwa są pertraktowane. 6) Ze względu na straty przez właścicieli dóbr ziemskich, probostwa i włościan majętności rządowych i prywatnych, skutkiem doznanych w latach: 1837, 1839 i 1840 wylewów poniesione, uwolnieni być mają ciż poszkodowani od wszelkich podatków, za każdy rok poniesionéj klęski oddzielnie, jeżeli nie otrzymali dotąd przynależnéj z przepisów allewjacyi. 7) Chociaż dostawy produktów do magazynów, w roku 1831. dla wojsk naszych Cesarsko-Rossyjskich, po koniec miesiąca października t. r. uskutecznione, równie jak produkta wzięte na potrzebę tychże wojsk za kwitami oficerów, powinny były stać się ciężarem mieszkańców Królestwa, jednakże, mając wzgląd na klęski, jakich ciż mieszkańcy doznali przez pomór inwentarzy, nieurodzaj, wylewy rzek i t. p., ma być wartość tych produktów ustanowiona, podług cen byłéj kommissyi likwidacyjnéj, przy intendenturze czynnéj armii wskazanych, i przyjęta w zaległościach wszelkich skarbowych po koniec r. 1839. 8) Pożyczki przez bank polski przed ostatnią rewolucyą rozmaitym fabrykantom na kupno wełny poczynione, wraz z procentami do dnia dzisiejszego urosłemi, dowodami komissyi likwidacyjnéj, lub asekuracyami skarbowemi zaspokajać dozwalamy, jeżeli wszakże któremu z tychże samych fabrykantów, jakie wypłaty, czyli to od banku, czyli też od skarbu nie przypadają, i jeżeli nie znajdują się bądź w banku, bądź w kasach skarbowych należności na rzecz ich wniesione. 9) Ci z fabrykantów, którzy w ciągu rewolucyi ponieśli straty, przez komisyą rządową spraw wewnętrznych przyznane, lecz z powodu spóźnionego przedstawienia i braku funduszów dotąd niezaspokojone, wynagrodzeni być winni kosztem skarbu Królestwa, za potrąceniem wszelako summ, od nich skarbowi lub bankowi polskiemu należących. 10) Wykonanie niniejszych naszych rozporządzeń radzie naszéj administracyjnéj Królestwa Polskiego polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 16 (28) kwietnia, roku Pańskiego 1841, a panowania naszego szesnastego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu, *Ig. Turkułł.*

Minister Sekretarz Stanu, przez odezwy swoje z dnia 29 marca (10 kwietnia) i 5 (17 kwietnia r. b., oznajmił Namiestnikowi Królestwa, że Najjaśniejszy Cesarz i Król, najmiłościwiéj ułaskawić raczył, osoby poniżej wymienione, przez dozwolenie im powrotu do Królestwa Polskiego, mianowicie: Mikołaja Koszewskiego; Jana Koszewskiego; Jana Wolskiego; Ignacego Bill; Tomasza Kicińskiego; Fortunata Wielobydzkiego; Seweryna Grudzińskiego i Józefata Różnieckiego; wszystkich należących do dawnéj szkoły podchorążych b. wojska Polskiego, i wyrokiem oddzielnego Sądu Kryminalnego skazanych, jako w rokoszu udział mających.

— *Alexandrya* 1 *Kwietnia.* —

Armia została na nowo uorganizowaną i składać się będzie z 20 pułków piechoty po 4 bataliony, liczące 800 żołnierzy, 15 pułków

jazdy po 8 szwadronów na 100 koni, 2 pułków lekkiéj artyleryi po 2000 ludzi, to jest z 64,000 piechoty, 12,000 jazdy, 4,000 artyleryi, do czego jeszcze dodać należy 20,000 majtków, co razem uczyni 100,000 ludzi; w tém jednakże nieliczą się nieregularne wojska, jako to beduini i albańczykowie, ani ruchome kolumny które teraz organizują się z największém pośpiechem. Zważywszy nadto że Mehmed Ali nie potrzebuje teraz rozdzielać tak daleko i szeroko swojego wojska, jak dawniéj i owszém zgromadzać je może w samym tylko Egipcie, uznamy że w téj chwili posiada równą siłę wojenną chociaż liczba jego żołnierzy mniejszą jest niż dawniéj. Tak silna postawa musi naturalnie imponować Porcie, jeśliby ona miała jeszcze zamiary najścia. Wprawdzie nie można z pewnością ręczyć że wojska Mehmeda w każdéj okoliczności pozostaną mu wiernemi. Ibrahim pasza usunął wprawdzie tych oficerów którzy w twardéj próbie w Syryi nie dość silnemi okazali się, ale wojsko które tylko powodowane jest obawą i nienawiścią dla Turków, nie może nigdy zasługiwać na zupełne zaufanie. Jeśliby gwardya narodowa zbuntowała się, bezwątpienia żołnierze poszliby za jéj przykładem. Ale Ibrahim utrzymuje obie te strony na wodzy, przez swoje niesłychane okrucieństwo. I tak wydał on surowe postanowienie że każdy zwierzchnik ma nad swoim podległym prawo życia i śmierci, i może każdego kazać rozstrzelać któryby się opierał w wypełnieniu swojéj powinności. Podług ostatnich rozporządzeń Mehmeda Ali, Ibrahim pasza otrzymuje naczelne dowództwo w Alexandryi, a vice-król uda się do Kairo; to zapewnie mieć będzie złe skutki, bo nienawiść Ibrahima przeciw europejczykom a szczególniéj dyplomatom, jest tak wielka, że tylko ciągłe napominania jego ojca, mogły go dotąd wstrzymać od gwałtownych postępków. Soliman pasza pozostaje jako szef sztabu głównego przy Ibrahimie paszy. Między Alexandryą i Kairo mają być rozstawione wojska, Damiette i Rosette otrzymają na garnizon po 4 pułki piechoty, a Alexandrya mieć ich będzie 9, oraz jeden pułk jazdy i dwa pułki artyleryi. Część tego wojska przybyła już na miejsce swego przeznaczenia, inne są w drodze. Dwanaście pułków jazdy stać będzie pod Mausurah, aby na pierwszy znak mogły wkroczyć do Syryi. Wszyscy żołnierze morscy zajęci są budową obwarowania; na najważniejszych punktach nadbrzeżnych wznoszone są nowe baterye. Żywność nadsyłaną jest ze wszech stron w wielkiéj obfitości, słowem, uzbrojenia odbywają się tu tak gorliwie, jakby nieprzyjaciel stał już przed bramami.

— *New-York* 11 *Kwietnia.* —

W dniu 7 b. m. odbył się obrzęd pogrzebowy zmarłego prezydenta. O godzinie 10 zrana zgromadzili się w pałacu rządu teraźniejszy prezydent, wszyscy członkowie teraźniejszego i niektórzy przeszłego rządu były prezydent Adams i ciało dyplomatyczne. Wóz żałobny, przed którym szedł teraźniejszy prezydent, 40 duchownych, 4 lekarzy i dobosze z osłonionemi krepą bębnami, ciągniony był przez 6 białych koni, z tyłuż beraiterami w czarném ubraniu. Ciężka z czarnego aksamitu zasłona spoczywała na trumnie, a całun niesiony był przez 26 osób. O godzinie w pół do trzeciéj przybył orszak na miejsce pogrzebu. Członkowie gabinetu towarzyszyli zwłokom aż do tego miejsca. Niezliczone mnóstwo ludu pokrywało cały pagórek, na którym wznosi się kapitol, a dźwięk dzwonów, i huk dział, sprawiały nieopisane wrażenie. O godzinie trzeciéj rzęsisty ogień ręcznéj broni doniósł o zakończeniu obrzędu.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 3178.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI W SENACIE RZĄDZĄCYM

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Na mocy rozporządzenia Senatu Rządzącego w d. 5 października 1838 r. ad N. 5796 D. G. wydanego, podaje do powszechnéj wiadomości iż kwota złp. 414 gr. 20 z massy X. Gdowskiego na fundusz szpitala w Libiążu przeznaczona do elokacyi znajduje się; życzący przeto takową wypożyczyć, wniosą do Wydziału Spraw Wewn. i Policyi stósowne podania zaopatrzone w dowody bezpieczeństwo hypoteczne summie téj wykazujące.

Kraków dnia 3 maja 1841 r.

Senator prezydujący,
SOBOLEWSKI.
Referendarz L. *Wolff.*

Nro 1419.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Wzywa mających prawo do kwoty złp.

299 do depozytu sądowego na rzecz SS. Józefa Treitlera złożonéj z szacunku kamienicy N. 224 dawniéj Czechowéj pochodzącéj aby po odebranie téjże kwoty z dowodami prawa ich wykazującemi, do Trybunału w przeciągu trzech miesięcy zgłosili się, pod rygorem przyznania jéj na rzecz skarbu publicznego.

Kraków d. 24 kwietnia 1841 r.

Zast. Prezesa Sęd. Appell.
M. Soczyński.

(1r.) Zast. Sekr. Tryb. *Brzeziński.*

Nro 5242.

Trybunał I. Instancyi.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu.

Wzywa mających prawo do spadku po star Salomonie Eliaszewiczu w r. 1798 zmarłym, pozostałego, z kwoty złp. 321 gr. 8 wyrokiem Trybunału z d. 11 lipca 1838 r. przy klassyfikacyi domu N. 10¾ użytecznie umieszczonéj, i na tejże realności ciążącéj, składającego się, aby w przeciągu trzech miesięcy z dowodami prawa ich wykazującemi do Trybunału zgłosili się, a to pod rygorem przyznania spadku skarbowi publicznemu.

Kraków d. 29 marca 1841 r.

Zast. Prezesa Sędzia App.
M. Soczyński.

(3r.) Zast. Sekr. Tryb. *Brzezińsk.*

Nro 2779.

Trbunuał I. Instancyi.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu

Gdy w massie upadłego handlu star. Markusa Reisfeld znajduje się kwota 439 złp. 6 gr. małżonkom Żelechowskim wypożyczona; Trybunał przeto po wysłuchaniu wniosku urzędu publicznego, końcem superowania massy rzeczonéj, wzywa wierzycieli upadłego handlu star. Markusa Reisfeld a mianowicie 1 Schreibera, 2) Henryka Sachs, 3) Bergmanów, 4) Koytsch, 5) massę Ludwika Majera w Wrocławiu, 6) Adlera, 7) Götzla Rakower, 8) Jakuba Hochgeltera, 9) Izraela Bermana, 10) Franciszka Hahna, 11) Mojżesza Herszli, 12) Józefa Mondscheina, 13) Leibia Weicenblum, 14) Leibla Jurowicza w Krakowie, 15) Kostera. 16) Steinwaltera, 17) Görtnera, 18) Wojgta, 19) Karola Schayera w Wiédniu, 20) Wostry w Tryeście zamieszkałych, nakoniec wszelkich innych niewiadomych a mogących się znajdować wierzycieli, ażeby z prawami swemi w terminie miesięcy trzech do Trybunału I. Instancyi zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie massa ta skarbowi publicznemu przyznaną będzie.

Kraków dnia 29 kwietnia 1841 r.

Zast. Prezesa Sęd. Appell.
M. Soczyński.

(2r.) Z. Sekretarza Tryb. *Brzeziński.*

CENY ZBOŻA

na targowicy publicznéj w Krakowie w 3ch gatunkach praktykowane.

Dnia 10 i 11 maja 1841 roku.	1. Gatunek				2. Gatunek				3. Gatunek			
	od		do		od		do		od		do	
	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.
Krz. Pszenicy	16	—	17	—	—	—	15	—	—	—	14	15
,, Zyta.....	15	—	16	12	14	—	14	21	—	—	13	15
,, Jęczmien	13	24	14	21	—	—	12	—	—	—	10	6
,, Owsa....	—	—	9	15	—	—	8	24	—	—	—	—
,, Grochu..	—	—	14	15	—	—	13	—	—	—	—	—
,, Jagieł...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
,, Rzepaku.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	-	—
,, Tatarki	—	-	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Centnar siana 2 24
,, słomy 1 15

Sporządzono w Wydziale S. W. i Policyi.
Kraków d. 13 maja 1841 r.

J. Chaberski Z. R. W. S. W.

Doniesienie prywatne.

Koczyk wiédeński kawalerski, mało używany, jest do sprzedania z wolnéj ręki; bliższa wiadomość w redakcyi Gazety Krakowskiéj. (2r.)

Dwa kocze Wiedeńskie są do sprzedania z których jeden jest zużywany; bliższą wiadomość powziąść można w rynku w kamienicy pod N. 17.